

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за една година е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе; въ кайме и въ пощенскы Турскы тимбры (пулове) 50 гроша за година. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сж прѣдплатены и да ся испрацатъ въ полицѣ, въ групѣ, въ кайме или въ пощенскы тимбры (пулове) Турскы, Нѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія ся емѣстватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 14 АПРИЛІЙ 1877.

Брой 15.

ИЗВѢСТІЕ.

Понезсе само нѣколко броеве отъ Сед. Зорницѣ отъ 1 Януар. 1877 ни останѣжж, ный извѣствямы на вси-чкы че новы спомоществованія ще ся пріематъ отъ идущий 1-й Май до 31-й Декемвр. за 1 б. меджидіе, а въ кайме и въ пощенскы тимбры за 40 гроша.

ДОКАЗАТЕЛСТВА ОТЪ ПРОРОЧЕСТВА-ТА.

Христіанство-то ся различава отъ всички-тъ други религии и въ това, че то прѣдставя доказателства за божественно-то си начало отъ пророчества-та и отъ изпълненіе-то имъ. Тѣзи доказателства лесно може да ся изслѣдуютъ отъ учены-тъ въ настоящий-тъ вѣкъ. Тѣ могатъ лесно да сравнятъ древни-тъ прѣдсказанія на Библиѣ-тъ съ настояще-то имъ изпълненіе, и така да ся увѣрятъ за божественно-то ѣ начало. Пророчества-та на Библиѣ-тъ служатъ още да докажатъ че и Ветхий-тъ и Новый-тъ Завѣтъ сж части на едно Откровеніе, и че и два-та еднакво сж произлѣзли отъ Бога.

Доказателство-то отъ пророчества-та може да ся изложи въ слѣдующи-тъ четири точки :

1) Въ Библиѣ-тъ ся наипратъ много прѣдсказанія за бѣдѣщи събитія; и има убѣдители исторически доказа-телства че тѣзи прѣдсказанія сж ся обнародвали много години и, въ нѣкои случаи, много вѣкове прѣди изпълне-ніе-то имъ.

2) Много отъ тѣзи прѣдсказанія, когато сж ся обнародвали най-напрѣдъ, сж были толкова невѣроятны щото никакво човѣческо остроуміе не бы можало да прѣдвиди изпълненіе-то имъ; и тѣ сж были толкова многочисленны и толкова подробны, щото изпълненіе-то имъ никакъ не е можало да бѣде случайно.

3) Много отъ тѣзи прѣдсказанія вече сж ся исполнили въ всички-тъ имъ подробности; а други продължаватъ да ся изпълняватъ и до днесъ.

4) Такова знаніе на бѣдѣщи събитія ствѣсѣмъ надминува силы-тъ на човѣческый-тъ умъ. Такава сила при-надлежи само на Всевѣдущаго Бога; слѣдователно човѣци-тъ, които сж прѣдсказали онѣзи пророчества, трѣбва да сж были боговѣдѣхновенни, както тѣ сами сж утвърдявали.

Твърдѣ много прѣдсказанія за бѣдѣщи събитія ся наипратъ въ Ветхий-тъ и Новый-тъ Завѣтъ. Повече-то отъ тѣзи пророчества, обаче, може да ся распоредятъ на четири общы классове: I, пророчества-та за Мессія; II, про-рочества-та за Іудейскый-тъ народъ и за разореніе-то на Іерусалимъ; III,

пророчества-та за распространеніе-то на Христово-то царство и за бѣдѣщи-тъ му слава; и, IV, особенны про-рочества за частны народы, градове, царіе и т. н.

I. Пророчества за Мессія.

Ный вече разгледахмы въ 42-й и 43-й броеве на листъ-тъ си отъ минѣлѣ-тъ години пророчества-та за Мессія и за изпълненіе-то имъ. Ный видѣхмы че въ В. Завѣтъ има много прѣдсказанія за врѣме-то въ което Мессія щѣше да ся появи, за мѣсто-то дѣто щѣше да ся роди, за племе-то отъ което щѣше да произлѣзе, за дѣла-та му и за стра-данія-та му, за смърть-тъ му и за възкресеніе-то му, и по-послѣ ный видѣхмы че всички-тъ тѣзи прѣдсказанія точно сж ся исполнили въ Исуса Хри-ста. (Вижд. Зор. бр. 42 и 43, 1876).

II. Пророчества за Іудейскый-тъ народъ.

Тѣзи пророчества може да ся под-раздѣлятъ на 4 отдѣленія, именно, 1) пророчества за събитія, които щѣхъ да ся случятъ прѣди дохожданіе-то на Мессія; 2) пророчества за начинъ-тъ по който Іудей-тъ щѣхъ да ся обхо-ждатъ къмъ Мессія; 3) пророчества за разореніе-то на Іерусалимъ; и 4) про-рочества за послѣдующе-то състояніе на Іудей-тъ.

1) Пророчества за събитія, които щѣхъ да ся случятъ прѣди дохожде-ніе-то на Мессія.

Отъ този классъ пророчества ный ще разгледамы само онѣзи които ся относятъ до Вавилонско-то плѣни-чество.

Въ 713 л. прѣди Р. Х. прѣзъ цару-ваніе-то на Іезекія, Исаія прѣдсказа на царъ-тъ че ще дойде врѣме когато всичко, което е было въ домъ-тъ му и което отци-тъ му бѣхъ събрали, щѣ-ше да ся прѣнесе у Вавилонъ, и че сынове-тъ му щѣхъ да ся земѣтъ и да станѣтъ скопци въ домъ-тъ на Вави-лонскый-тъ царь, (4 Цар. 20; 14-18).

Въ пророчество-то на Іереміѣ ся спо-менува и име-то на плѣнитель-тъ, (Іер. 32; 28); още врѣме-то на плѣнъ-тъ имъ, именно 70 години, и възста-новеніе-то имъ пакъ въ Іерусалимъ, (Іер. 29; 10).

Въ пророчество-то на Исаіѣ е прѣдсказано даже име-то на царъ-тъ—Кира—чрѣзъ когото Іудей-тъ щѣхъ да ся повържатъ въ отече-ственнѣ-тъ си земѣ и храмъ-тъ да ся сѣгради изново, (Иса. 44; 28. 45; 5). Това прѣдреченіе ся е писало по-не 150 години прѣди да ся исполни и повече отъ 100 години прѣди Киръ да ся роди. Исторія-та свидѣтельствува че тѣзи прѣдреченія сж ся исполнили: На-вуходоносоръ прѣвзѣ Іерусалимъ и от-веде Іудей-тъ плѣнницы въ Вавилонъ; тѣ прѣминѣхъ въ плѣнъ около 70 го-дины, и Киръ ги повържъ въ Іеру-

салимъ и сѣгради храмъ-тъ изново.

2) Пророчества относительно до начинъ-тъ по който Іудей-тъ щѣхъ да ся обхождатъ къмъ Мессія.

Пророкъ Исаія прѣдсказалъ, 700 години прѣди дохожданіе-то Христо-во, че Іудей-тъ щѣхъ да го отхвър-лятъ и да го погубятъ, Иса. 53 глава. Пророкъ Даниѣлъ тоже прѣдска-залъ, повече отъ 500 години прѣди Христа, че Мессія щѣше да ся посѣ-че, и още точно-то врѣме въ което щѣше да ся посѣче. (Вижд. Зор. бр. 42, 43 отъ 1876). Тѣзи прѣдреченія въ онова врѣме сж были твърдѣ невѣ-роятны и почти неизмѣрны. Щѣхъ ли Іудей-тъ да посѣкѣтъ Мессія, за ко-гото тѣ сж чакали толкова много вѣ-кове? Тѣ, обаче, дѣйствително го по-сѣкохъ и тѣзи прѣдреченія сж ся ис-полнили.

3) Пророчества за разореніе-то на Іерусалимъ.

Христосъ е прѣдсказалъ че Іеруса-лимъ наскоро щѣше да ся разори и храмъ-тъ ствѣсѣмъ да ся съсыпе. (Мат. 23; 37, 38. Мар. 13; 2, 4, 30). Споредъ Іосифа и други историци Іерусалимъ ся прѣвзѣ и храмъ-тъ ся разори около 38 години слѣдъ изреченіе-то на туй пророчество отъ Исуса.

Христосъ е прѣдсказалъ че Іеруса-лимъ щѣше да ся обыколи съ войскы, (Мат. 24; 15. Лук. 21; 20). Историци-тъ разказватъ какъ Римскый-тъ ге-нералъ Титъ е обсадилъ градъ-тъ.

Христосъ е прѣдсказалъ че Хри-стіани-тъ ще иматъ случай да избѣг-нутъ отъ градъ-тъ, (Мат. 24; 16-20. Лук. 21; 20-22). Извѣстно е отъ ис-торіѣ-тъ че Христіани-тъ въ Іеруса-лимъ, като познахъ знакъ-тъ който Господъ имъ бѣше далъ, побѣгнѣхъ отъ него въ Пеллѣ и по този начинъ ся избавихъ.

Христосъ е прѣдсказалъ че жители-тъ въ Іерусалимъ щѣхъ да бѣдѣтъ въ такавъ скѣрбь, какъвто свѣтъ-тъ ни-кога не бѣше виждалъ, (Лук. 21; 24. Мат. 24; 21). Споредъ Іосифа, стра-данія-та на обсадены-тъ Іудей сж бы-ли ужасны. Той казва: «Всички-тъ бѣдствія отъ сѣздание міра ми ся ви-дятъ като нищо въ сравненіе съ бѣд-ствія-та на Іудей-тъ.»

Христосъ е прѣдсказалъ че жите-ли-тъ въ Іерусалимъ щѣхъ да бѣ-дѣтъ закарани въ плѣнъ по всички-тъ народы, (Лук. 21 :24). Іосифъ казва че Римляни-тъ зѣли прѣзъ врѣме-то на войнѣ-тъ 97,000 плѣнницы; онѣзи отъ тѣхъ, които сж были отъ 17 го-дины надолу, ся продали за робы, и ся распрѣсѣли изъ области-тъ на Рим-скѣ-тъ държавѣ.

Христосъ е прѣдсказалъ че храмъ-тъ щѣше да ся разори до толкова що-то да не остане камыкъ на камыкъ. Туй прѣдсказаніе тогава ся е виждало

за твърдѣ невѣроятно. Храмъ-тъ е былъ едно великолѣпно зданіе и свѣр-шенно-то му съсыпаніе ся е виждало за ствѣсѣмъ невѣроятно. Титъ, Римскый-тъ генералъ, искалъ да го упаци и нѣко-ко пѣти помолилъ Іудей-тъ да прѣда-дѣтъ градъ-тъ за да ся запази храмъ-тъ, но тѣ не склонили. Когато градъ-тъ ся прѣвзѣлъ, нѣкои запалили храмъ-тъ; Титъ ся помѣчилъ да угаси пламъцы-тъ, но напраздно. Послѣ по неговѣ-тъ заповѣдъ стѣны-тъ на храмъ-тъ сж были съсыпаны до самъ-тъ основѣ, така щото камыкъ на ка-мыкъ не е останѣлъ.

Христосъ е прѣдсказалъ че Іеруса-лимъ щѣше да бѣде потѣпкованъ отъ язычници-тъ докѣ ся изпълнятъ врѣ-мена-та на язычници-тъ, (Лук. 21; 24). Това пророчество буквально ся е ис-пълнило; Іерусалимъ, отъ онова врѣме до сега, ся е тѣпкалъ отъ язычници-тъ.

Читатель-тъ трѣбва да забѣлѣжи още че тѣзи буквальный изпълненія на прѣдсказанія-та Христовы сж ся из-вършили не отъ Христіанскы но отъ язычнискѣ войскы; и още че тѣ сж ся разказвали не отъ Христіанскы но отъ Іудейскы Историкъ. Такова дока-зателство трѣбва да убѣди даже най-невѣрующы-тъ. (Слѣдва).

ДУХЪ-ТЪ ХРИСТОВЪ.

«Ако нѣкой нѣма Духъ Христовъ, той не е неговъ». Рим. 8; 9.

Въ тѣзи думы на Апостола ный и-мамы едно просто правило, по което можемъ да узнаемъ да ли смы истин-ни Христіани или не. Ако единъ че-ловѣкъ ся управлява отъ сѣщый духъ, който дѣйствоваше въ Господа Исуса, когато той бѣше на земѣ-тъ, тогава онзи човѣкъ е Христіанинъ. Жизнен-на-та часть на Христіанство-то състои не въ формально-то пріеманіе на нѣкои ученія, нито въ участвованіе-то въ нѣкои церковны обряды, но въ стобще-ніе-то на Христіанина съ Христа кое-то ся изиява чрѣзъ постоянны стара-нія да му ся угождава. Човѣкъ не става *свѣршенъ* Христіанинъ изве-дѣждъ. Той тогава става Христіанинъ когато ся роди изново чрѣзъ Духа Свя-таго, но освященіе-то му ще ся про-дѣлжава постепенно прѣзъ всички-тъ му животъ. Това освященіе ся извър-шива отъ Духа Святаго. Човѣкъ трѣ-бва постоянно да ся старае за да бѣ-де подобенъ на Христа духомъ и дѣ-ломъ.

Нека испитамы себе си и да видимъ дали въ насъ има духъ-тъ Христовъ, и ако намѣримъ че го нѣмамы, тогава незабавно да го просимъ отъ Бога, защото Слово-то му казва: «Ако нѣ-кой нѣма Духъ-тъ Христовъ, той не е неговъ».

НИКОЙ НЕ Е БЕЗПОРОЧЕНЪ.

Иисусъ Христосъ е единичко-то безпорочно лице, което е съществувало на този свѣтъ. Има хора, които сж отлични по нѣкои прѣимущества, но пакъ тѣ все имать по нѣкои недостатocy. У всякой человекъ има по нѣкои пороци които трѣбва да ся искореняватъ, или по нѣкои качества които трѣбва да ся прѣчиства и усъвършенствувать прѣди да бжде той приготвенъ за безпорочно-то общество събрано около прѣстоль-тъ Божій. Богъ, слѣдователно, приготвя истинскы-тъ си чада за онзи свѣтъ, като прѣчиства характера имъ. Това той прави по различни начини, и нѣкои отъ тѣзи начини сж тѣжки за носяице. Нѣкои ся чудять защо трѣбва толкозъ да тѣглятъ, но ако тѣ сж истинскы чада Божіи, тѣ не трѣбва да ся чудять на това, защото Богъ чрѣзъ такыва начини ги прѣчиства и приготвя за Небесно-то Царство. Нека, прочее, всици да бждемъ търпѣливи и покорни, и всици да ся трудимъ да ся ползуваме отъ тѣзи наказанія. Ако ный смы вѣрни, дѣло-то скоро ще ся извърши, и край-тъ ще бжде славенъ.

ЦѢЛЬ ВЪ ЕСТЕСТВО-ТО.

4.

Онѣзи, които ся занимаватъ съ Геологія-тъ, намиратъ много свидѣтельства че земя-та сж всичко што ся намира въ неѣ и по неѣ, е была назначена за ползъ-тъ на человекъ. Едно внимателно изучаваніе на земнѣ-тъ хоръ доказва безъ съмнѣніе че хлѣба-тъ и други сж ся измнѣли додѣ-тъ свѣтъ-тъ да достигне до настоящее-то си положеніе. Устройство-то му е было постепенно, и измѣненія-та, чрѣзъ които той е прѣмнѣлъ, изисквали сж много вѣкове. Това никакъ не противорѣчи на Библейско-то изложеніе че Богъ е направилъ небе-то и земнѣ-тъ въ 6 дѣни, защото ный знаемъ че дума-та *дѣнь* въ Св. Писаніе по нѣкога означава единъ неопрѣдѣленъ периодъ. Геологія-та е открила 6 отдѣлни периоды въ устройство-то на земнѣ-тъ, съотвѣтствующи съ дѣни-тъ, за които ся говори въ първѣ-тъ главѣ на Бытіе-то.

Въ послѣдній-тъ си членъ говоримъ за ползъ-тъ, които человекъ придобыва отъ планискы-тъ бърда, а въ настоящій-тъ ще разгледамы ползъ-тъ отъ вѣглищѣ-тъ които ся намиратъ въ земнѣ-тъ. Азъ незнамъ нищо въ природѣ-тъ, което да показва повече че има единъ плакъ, единъ цѣль въ неѣ отколкото образуваніе-то на вѣглищны-тъ слоеве по цѣль-тъ свѣтъ.

Много вѣкове прѣди человекъ да бжде създаденъ, вѣглищѣ-та сж ся образували въ нѣдро-то на земнѣ-тъ, и въ такыва количества, што тѣ не ще могатъ да ся исчерпятъ за още хиляды години. Ный четемъ въ първѣ-тъ главѣ на Бытіе-то че въ третій-тъ дѣнь ся появила суша-та, и че по земнѣ-тъ израсли треви и дървета. И Геологія-та ны учи че въ третій-тъ периодъ на образуваніе-то на свѣтъ-тъ, земя-та е была покрыва съ изобилины растенія и съ исполнскы дървета. Тогава не е имало нито животны, които да сж ся нуждаятъ отъ тѣзи растенія, нито человекъ които да сж ся наслаждавали съ красотѣ-тъ имъ, но плакъ-тъ на всемогущій-тъ е о-

бемалъ бждѣщы-тъ вѣкове. Той е прѣдвидѣлъ че въ едно отдалечено бждѣще, человекъ ще има нуждѣ отъ нѣкои средства за да произвежда искусственнѣ топлинѣ, чрѣзъ който да топли къщѣ-та си, да вари ястіе-то си и да кара машини-тъ си; и така растенія-та и дървета-та, които сж покрывали земнѣ-тъ въ този Геологическы периодъ, сж ся прѣобърнѣли въ вѣглища. Както единъ промышленъ баща доставя прѣзъ есенъ-та за челядь-тъ си едно достаточное количество кюморъ за прѣзъ зимѣ-тъ, тѣй и небсній-тъ ни Отець, е доставилъ вѣглища за употребленіе-то на чада-та си за до когато свѣтъ-тъ трае.

Въ нѣкои страны пѣмать нуждѣ отъ огнь, въ други — горять тезецы отъ прѣсть, а въ други — дървета, но днесъ най-много вѣглища ся горять. Дѣсове-тъ по земно-то кълбо може да ся довършатъ до нѣкога, и ако да пѣмаше вѣглища въ нѣдро-то на земнѣ-тъ, свѣтъ-тъ щѣше да остане безъ огнь. Всеблагый Богъ, обаче, е промыслилъ съ вѣрме за нужности-тъ на свон-тъ сздаанія. *Следѣтъ.*

Нѣкои ся оплакватъ че немогътъ да извършатъ нѣкое голѣмо дѣло за Бога, за отечество-то си, или за человекчество-то. Тѣ често повтарять че ако бѣхъ богати като тогосъ или учени като оногосъ, тѣ бѣхъ извършили голѣмы работы. Може бы че тѣ щѣхъ да сторять това, но всякой трѣбва да помни че той не е длѣженъ да изпълнява длѣжности-тъ на тогова или на оногова, но свон-тъ собствены длѣжности, и съ средства-та които има на рѣкѣ. Всякой трѣбва да помни че ако иска, той може да извърши много нѣщо въ свой-тъ си домъ, и въ свой-тъ си дюкенъ. Той може да показва единъ търпѣливъ и благонаклоненъ духъ, той може да говори кроткы и съчувствителны думы, и да извърши много малкы услуги, които ще зарадватъ срдца-та на мнозина. Такыва услуги могатъ да ся извършавать отъ богаты-тъ и отъ сиромасы-тъ, отъ учены-тъ и отъ просты-тъ.

Учитовость изъ слугы. Много отъ неспоразумѣнія-та и неприятности-тъ, които ся раждатъ помежду господари-тъ и господаркы-тъ и слугы-тъ имъ, происхождатъ отъ неучтиво-то и грубо-то обхожданіе на първы-тъ къмъ послѣднѣ-тъ. Често ся случва че господарь-тъ и господарка-та почти никогда не продумватъ пріятны думы на слугы-тъ си. Тѣ ся обносатъ съ тѣхъ все надуто и навѣсено, ужъ като че съ това щѣли да покажатъ тѣхно-то прѣвѣходство надъ слугы-тъ. Но такыва обясненіе е безмѣстно и неразумно. Каквото и да е състояніе-то ни, ный трѣбва тѣй да ся относимы къмъ другы-тъ, што тѣ да сж свободни да дохождатъ при насъ и да исказватъ какъто радости-тъ си, тѣй и скърби-тъ си.

Человѣческо-то естество иска весело лице и пріятно (расположеніе). Слугы-тъ не сж исключены отъ това правило; и тѣ обычатъ пріятны лица. Всякой господарь който желае слуга-та му да е пріятенъ, вѣренъ и да си върши работы-тъ добръ, той трѣбва да ся обхожда съ него пріятно и пріятельскы. Съ това не искамъ да кажемъ че господарь-тъ трѣбва да стане равенъ съ слугѣ-тъ си, но че той трѣбва да ся обхожда съ него като съ человекъ.

Много примѣри подтвърдяватъ това. Гледайте въ който и да е домъ, дѣто господарь-тъ и господарка-та ся обхождатъ съ слугы-тъ си пріятно, и выи ще намѣрите че почти всичкы-тъ работы ставатъ безмѣленно. Тамъ слуга-та и слугыня-та сж веселы, и домакыня-та нѣма безмѣстны главоболія.

ПЕЧЕНА БИБЛИЯ.

Въ Америкѣ има една печена Библия, който принадлежеше на единъ Бохемскъ. Когато въ Австрія имаше гоненіе противъ Евангелскы-тъ Христіаны, тамъ по дѣйствіе-то на Римско-Католицы-тъ ся издаде единъ законъ, който изискваше да ся събератъ всичкы-тъ Библии отъ народѣ-тъ, и да ся прѣдадѣтъ на калугеры-тъ за да ги изгорять. Г-жа Жиболта бѣше една усърдна Христіанка, и ся рѣши да избави любезнѣ-тъ си Библии. Когато Папскы-тъ дѣйци ходѣхъ отъ къщѣ въ къщѣ за да събиратъ Библии-тъ, и доидохъ до пейнѣ-тъ къщѣ, тя тогава имаше тѣсто за въ фурнѣ-тъ, и затова тя обви Библии-тъ си въ тѣсто-то и ихъ мѣти въ нажеженѣ-тъ фурнѣ. Свята-та книга ся испече въ фурнѣ-тъ, но тя ся избави отъ люжѣ-тъ пещъ на Папскы-тъ калугеры. Тѣзи испечена Библия е прѣмнѣла нѣколко родословія като единъ памятникъ за онѣзи дѣни, когато не бѣше позволено на человекы-тъ да ся кланять Богу споредъ Слово-то Божіе и споредъ свѣсть-тъ си.

Сега наскоро е излѣзла изъ печать въ Лондонъ най-малка-та Библия въ свѣта. Тя е печатана съ твърды ситны и чисты и ясны буквы, и хартія-та ѣ е много тънка. Книга-та е 4 1/2 прѣстіе дълга, 2 3/4 широка и 1/2 дебела, а тѣжинна-та ѣ е около 28 драма.

СПАНИЕ.

Шо е спаніе или спаніе, и коя часть на человекческо-то устройство спи?

Человѣческо-то тѣло е построено тѣй што силы-тъ му ся изнуряватъ и уморяватъ отъ употребленіе, и имать необходимѣ нуждѣ за почивкѣ. Когато человекъ работи непрѣстанно и силно за дълго вѣрме, тѣлесны-тъ му силы ся изнуряватъ, и той е принуденъ или да остави работѣ-тъ и да си почине, или да падне на земнѣ-тъ; позѣ-тъ му и рѣцѣ-тъ му ставатъ като отсѣчены.

Спаніе-то е *почиваніе* на единъ часть отъ человекскѣ-тъ системѣ. Когато спи человекъ изгубва *самосъзнаніе-то* си, т. е. той не знае нито какво има въ него, нито далѣ спи, нито даже далѣ съществува, и въ нѣкои отношенія е почти като мъртъвъ человекъ. Въ това състояніе человекъ изгубва *волю-тъ* си, т. е. той не управлява тѣлесны-тъ и умственны-тъ си силы; каквыто тѣлесны или умственны дѣйствія и да прави, тѣ ставатъ безсѣзнателно. По тѣзи причини философи-тъ по нѣкога опрѣдѣлятъ спаніе-то да е загуба или лишеніе на съзнаніе-то и на волю-тъ.

Спаніе-то е почиваніе на *мозкъ-тъ*. Знаемъ че мозкъ-тъ е онѣзи часть въ тѣлеснѣ-тъ системѣ, чрѣзъ който человекъ приима впечатленія отъ вѣтъ, т. е. чрѣзъ него той вижда, чува, вкусава, обонява и осязава. И като дѣйствіе-то на тѣзи петъ тѣлесны чувства прѣста-

ва прѣзъ вѣрме-то на спаніе, то е явно че тогава мозкъ-тъ не е въ дѣйствіе, т. е. той си почива. По другы-тъ части на системѣ-тъ не сж все въ бездѣйствено състояніе като спимъ. Крѣвь-та никакъ не спира обращеніе-то си. При това, человекъ въ спаніе-то си приказва, обрѣща ся и даже става та ходи. Единъ младежъ заспалъ вѣтъ на единъ ливадѣ, и баща му отишелъ да го събуди и го помыкалъ да си отиде у дома. Младежъ-тъ станѣлъ свободно но несъзнателно вървялъ по дѣръ бащѣ си около за десетъ минуты, и тогава ся стрѣснѣлъ и оплашено извыкалъ: «Тате, ты ли си?» Той спялъ вървешкомъ. Подобни примѣри има много. Отъ тѣхъ е явно че мозкъ-тъ главно спи, а не другы-тъ части на тѣло-то. Истина е че въ спаніе-то тѣло-то тѣло почти почива, но това произлиза отъ фактъ-тъ че мозкъ-тъ играе такыва роль въ тѣлеснѣ-тъ системѣ, што и другы-тъ части трѣбва до нѣкъдѣ да почивать когато той почива.

Мозкъ-тъ наздравно почива само прѣзъ вѣрме-то на спаніе. Когато человекъ работи и ся умори, той ся спира отъ работѣ за малко вѣрме и сѣдѣта си почива; тогава, обаче, почивать само кости-тъ му и мышцы-тъ му. Человекъ постоянно мысли, и мозкъ-тъ му постоянно дѣйствува. Когато косачъ-тъ остави косѣ-тъ си, писарь-тъ — перо-то си, учитель-тъ или ученикъ-тъ — книгѣ-тъ си, проповѣдникъ-тъ, законовѣдецъ-тъ или управитель-тъ — разскванія-та си, тогава умъ-тъ имъ не ся спира отъ дѣйствія-та си, но само ся обрѣща къмъ другѣ посокѣ по чѣе да ся занимава съ другы прѣдмѣты. За да си почине мозкъ-тъ, человекъ трѣбва да спи.

Отъ това што смы казали до тукъ става явно колко необходимо и полезно за человекъ е спаніе-то. Както другы-тъ части на тѣло-то му тѣй мозкъ-тъ ся изнурява отъ употребленіе, и има необходимѣ нуждѣ за почивкѣ. При това колкото по-постоянно и по-непрѣкънато той дѣйствува, толкозъ по-голѣмѣ нуждѣ има за редовнѣ почивкѣ. И Богъ е опрѣдѣлилъ за това спаніе-тъ. Такъвъ е законъ-тъ и человекческо-то тѣлосложеніе, што той е принуденъ да спи.

Не може да ся каже точно по колко часове трѣбва всѣкой человекъ да спи, но може да ся даде това общо правило, че отъ 6 до 8 часа на дѣноншѣ сж нужди за спаніе. Малцини могатъ редовно да прѣкаратъ съ по-малко отъ 6 часа спаніе, тѣй сжщо малцини могатъ имать нуждѣ за повече отъ 8 часа. Нека ся помни че дума-та ни е за здравы хора. Нѣкои человекы стругавъ голѣмѣ неправдѣ на себе си като старѣютъ да не спятъ повече отъ 4-часа на дѣнь. Тамъ е единъ младежъ който желае да придобые или высочученіе или голѣмо богатство, и затовъ напряга мозкъ-тъ си до срѣдъ пошѣ. Умъ-тъ му е бистръ и силенъ, и тѣ ся напряга тѣй даже прѣзъ нѣколко годины безъ да усѣти нѣкакъвъ поврѣдѣ, и ся хвали че му нѣма нищо. Той, обаче, не може да прѣстѣлѣ за коны-тъ на естество-то си безъ страда; рано или късно вѣрме-то дохожда когато той приема наказаніе прѣстѣлѣнія-та си. Може да ся посочатъ много примѣри дѣто человекы въ този начинъ сж придобывали затышваніе на умъ-тъ, неисцѣлны главо

болія, а пѣкон сѣ ставали даже луди. Мозъкѣ-тѣ на такыва челоуѣцы толкозъ ся изиурява што то или ся разболѣва, или ся умаломощява и удара надирѣ.

Мыслимъ за умѣстно да спомѣнемъ тука че нѣкон господари и мастори много злоупотрѣбляватъ слугы-тѣ и чирацы-тѣ си. Много терзи, абаджи, ковачи и други художници едвѣмъ давѣтъ на чирацы-тѣ си да спятъ по 3-4 часове на депоноцие. Това често става по пашы-тѣ мѣста, а особенно зимѣ. Поиѣкога горкы-тѣ чираци до толкозъ ся уморяватъ и изнемошяватъ отъ безсѣние, што ставатъ като изумены, а при всичко това мастори-тѣ имѣ, слѣдъ като сѣ понаспали, глѣчатъ ги и даже ги бѣжтъ защото не работятъ. Поиѣкога ставатъ съвсѣмъ безсѣвѣстны постѣпки. Като чиракѣ-тѣ прѣмалнѣе отъ безсѣние и почне да дрѣме, нѣкон турятъ въ уста-та му камъчета и други нѣща за да правятъ смѣшки. Трѣбѣва, обаче, да ся помни че врѣме-то за спаніе е общо и право дадено отъ Създателѣ-тѣ на всяко живо същество, и никой нѣма право да го отнема отъ други-тѣ. Който господарь или масторъ не оставя слугы-тѣ си или чирацы-тѣ си да спятъ поне по 6 часове на депоноцие, той краде отъ тѣхъ и струва неправдѣ.

А. Ц.

СЛЪНЦЕ-ТО.

Астрономи-тѣ не могатъ още да изяснятъ напълно какво ся случавѣ въ слѣнце-то, но тѣ знаятъ че на него ставатъ нѣкон естественны дѣйствія, които сѣ толкова грамады што челоуѣческый-тѣ умъ едѣа може да ги обгърне. Тѣзи дѣйствія надминаватъ всичко което ся случавѣ по планеты-тѣ, даже и всичко което челоуѣцы-тѣ сѣ си въобразявали до сега. Професоръ Ньюкомъ дава слѣдующе-то описаніе на нѣкон отъ тѣзи дѣйствія :

«Огнени порои и вихрушкы», «огнени и жупелны езера» сѣ поетически-тѣ изриженія които най-добрѣ очертаватъ тѣзи явленія. Ако, обаче, искамы да говоримъ по-точно, ный не можемъ каза че има огнь на лице-то на слѣнце-то. Горещина-та тамъ е толкова силна што гореніе-то е невъзможно, защото тамъ не остава какво да гори, тѣй както не може да има врѣніе когѣто топлина-та е толкозъ силна што да прѣобърне водѣ-тѣ на парѣ. Газѣ-тѣ, който заобикаля слѣнце-то, е около 3,000 мили на дълбочинѣ, и е извѣнмѣрно по-горѣщъ и отъ най-горѣщѣ-тѣ пещь. Поиѣкога въ този газѣ ся повдигатъ бури, които ся движатъ по много мили на секундѣ.

Испытателный-тѣ походъ на корабѣ-тѣ «Чаланджъръ» е доказалъ, че водитѣ на южны-тѣ океаны сѣ по-плиткы отъ водитѣ на сѣверны-тѣ океаны на които дълбочина-та е отъ 20,000 до 23,000 крака. Едно общо нѣщо и на на южны-тѣ и на сѣверны-тѣ океаны е че по крайбрѣжія-та дълбочина-та изведнѣждъ ся увеличава отъ 500 до 10,000 или 12,000 крака.

Около 40 момчета, ученици въ едиѣ гимназіѣ, въ Нью-Йоркѣ, самы си печелятъ прѣхранѣ-тѣ като слѣдватъ ученіе-то си. Нѣкон отъ тѣхъ ставатъ сутринѣ рано за да разносятъ вѣстницы, а други вършатъ другѣ нѣкоѣ работѣ. Бѣдѣща-та сполука на такыва момчета е осигурена.

Име-то **СТРАНГФОРДЪ** е добрѣ познато на Българы-тѣ. Съчувствіе-то, което покойный-тѣ Вискоитъ Странгфордъ е показалъ кѣмъ Българскый-тѣ народѣ, и старанія-та, които той е положилъ за въ неговѣ ползѣ, высоко сѣ оцѣнили отъ народѣ-тѣ; и послѣдны-тѣ усилія, положены отъ почитаемѣ-тѣ му съпругѣ да олекчи страданія-та на злощастны-тѣ, сѣ направили това име драго на всяко Българско сърдце. Когѣто Англійскый-тѣ народѣ ся научи прѣди нѣколко мѣсецы за окаянно-то състояніе на хиляды челяды въ Българіѣ, и пожелахъ да имъ принесѣтъ помощь, Лейди Странгфордъ пріе да дойде лично въ Българіѣ и да іѣ раздаде сама. Тя отиде въ пострадады-тѣ окрѣжія, посѣти опустошенны-тѣ села и сѣ самѣ-тѣ си рѣкхъ помогнѣ на страдающы-тѣ. Отъ минѣлѣ-тѣ есенъ до сега тя бѣше ся посвятила сѣ всичко-то си сърдце на това Богоугодно дѣло. Макарь често изиурена отъ трудове и отъ болестъ, тя е постоянно стувала. Никой не знае колко тя е прѣтегнала въ само-пожертвованы-тѣ си усилія, и на колко хиляды души тя е помогнала чрѣзъ тѣзи усилія. Ный смы увѣрени, обаче, че Българскый-тѣ народѣ оцѣнява усилія-та іѣ и жертвы-тѣ іѣ, и че нейно-то име ще ся споменува за вынѣжы сѣ признателность отъ него. Той не ще забрави и онѣзи благородны Англичаны и Англичанкы, които іѣ придружихъ въ Българіѣ и съдѣйствувахъ толкова усърдно сѣ ней.

Прочее, сѣ голѣмо благодареніе помѣствамы въ листѣ-тѣ си слѣдующый-тѣ адресѣ, който Лейди Странгфордъ отправя кѣмъ Българскый-тѣ народѣ за послѣдно Сбогомѣ.

ЛЕЙДИ СТРАНГФОРДЪ
КѣМЪ БЪЛГАРЫ-Тѣ.

Любезны ми пріятели Българи,

Не можѣ да ся отдѣлѣмъ отъ Васѣ безъ да кажѣмъ на всички Вы **СБОГОМЪ**. Азѣ быхъ желала да кажѣмъ това на всички Вы лично, и да ся разговорѣмъ сѣ всякого отъ Васѣ. Азѣ желаяхъ да посѣтѣмъ всяко село въ отечество-то Вы, и да хванѣ за рѣкхъ всякѣ вдовицѣ и всяко сираче. Но строгость-та на климата и ослабнало-то ми вече здравіе принуждаватъ мя да напустѣмъ, което и правѣмъ съвсѣмъ противъ воли-тѣ си, посѣщенія-та на малко-то онѣзи мѣста, които ми сѣ още непознаты. Най-много ми е жално че сѣмъ принудена да трѣгнѣмъ безъ да посѣтѣмъ Сливенѣ, Казанлъкѣ, Търново и Ловечѣ.

Ако вый дѣжите много на Англійскый-тѣ народѣ — на негово-то съчувствіе, на неговѣ-тѣ щедрость и на негово-то богато добротворство — азѣ му дѣжѣмъ едины двоенѣ дѣлѣтъ отъ признателность: първо, за всичкѣ-тѣ помощь който даде на Васѣ, мои-тѣ пріятели, и второ, за това дѣто ми остави да Вы донесѣмъ азѣ сама тѣзи помощь. Выи знаете че, ако можѣ тѣй да ся изразѣмъ, всякой грошѣ, който похарчихъ за Васѣ, прѣвѣнѣмъ прѣзъ сърдце-то ми. Азѣ Вы сѣмъ обичала отъ шестнадесетъ години насамъ за любовь-тѣ на мѣжа ми, и само-то свѣтло пятно на мой-тѣ вдовицескый животѣ е было дѣло-то, което азѣ быдохъ повыкана да извършѣмъ помежду Вы.

Азѣ сѣмъ увѣрена че четворица-та Англичаны, мои-тѣ изрядни доктори, които принесохъ бесплатно свои-тѣ услуги по между Вы, и шесть-тѣ Англичанкы, които Вы гледахъ болны-тѣ, всякога сѣ благодареніе ще помнятъ мѣсцы-тѣ прѣзъ които и тѣ работихъ помежду Васѣ.

Азѣ Вы благодарѣмъ отъ дълбочинѣ-тѣ на сърдце-то си за добринѣ-тѣ, който показате кѣмъ мене; за труда що сторихте да ми посрѣщнете; и за горѣщосърдечны-тѣ пріемванія, които ми направихте въ Пловдивѣ, Карлово, Сопотѣ, Панагюрище и други мѣста. Хубави-тѣ подароци, които ми принесохте, ще бѣждѣтъ пріятели напоминованія, които ще ми говорятъ за «Признателнѣ Българіѣ» когѣто идѣ далечѣ отъ тука.

Азѣ ся надѣжъ че ще можѣ да дойдѣ пакѣ при Васѣ въ нѣкое по-благоудочно врѣме. Дано Богѣ, въ свойѣ-тѣ безкрайнѣ милость и любящѣ добротѣ, бодрствува върху Васѣ, Вы благослови и рѣководи. Тѣзи ще бѣде мой-та постоянна молитва когѣ ся върѣжъ въ Англіѣ.

Виконтесса Странгфордъ.

ПЛОВДИВЪ,

4/16 Априлѣй 1877.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

НАСТОЯЩА-ТА КРИЗА.

Слѣдующе-то извличамъ отъ *Таймс* :

Макарѣ война-та да не ся е обявила още отъ Руссіѣ или отъ Турціѣ, и макарѣ неутралны-тѣ Силы да не сѣ казали послѣднѣ-тѣ си думѣ, мѣчно е да ся вѣрѣва за възможность-тѣ на мирѣ-тѣ. Нѣкоѣ формалности може да станѣтъ още прѣди една-та отъ двѣ-тѣ неприятели Държавы да турѣ войскы-тѣ си въ движение. Турціѣ може да пазѣ отбранително положение, и Руссіѣ, за да покаже послѣднѣ-то си уваженіе кѣмъ Паризкый-тѣ договорѣ, може да покани Силы-тѣ да іѣ кажатъ какво трѣбѣва да направи слѣдъ отхвърляніе-то на Протоколѣ-тѣ отъ Портѣ-тѣ. Но дипломатически-тѣ съобщенія ставатъ сега много скоро по телеграфѣ-тѣ, и единичко-то прѣпятствіе, което остава на Руссіѣ, сѣ Романскы-тѣ пѣтища, по които още не може да ся прѣносятъ тѣжкы топове. И наистинѣ, Рускый-тѣ Императорскый вапорѣ е пристигнѣлъ вече въ Ц/градъ за да земе лица-та, които сѣ свързаны съ Руско-то посолство, когѣто имѣ ся даде заповѣдъ да трѣгнѣтъ; казва ся още че наставленія сѣ ся дали на всички-тѣ Рускы консулы въ Турціѣ да бѣждѣтъ готови да трѣгнѣтъ. Великый-тѣ Везирѣ е телеграфисалъ на Черногорскый-тѣ Князѣ че полеже прѣговори-тѣ за мирѣ сѣ были бесполезны, прѣмирие-то нито ще ся поднови нито пакѣ ще ся продлѣжи. Едино опытаніе безъ съмнѣніе ще стане отъ страна на Турскѣ-тѣ войскы за да достави хранѣ на Никшичѣ, който ся държи въ обсадж отъ Черногорцы-тѣ, и тогава послѣдны-тѣ ще іѣ нападнѣтъ. Бой-тѣ може дастане опоритъ и отъ двѣ-тѣ страны, но Руссіѣ не бы оставяла Черногорѣ да ся бѣе сама за дълго врѣме. Може-бы че този бой ще іѣ накара да объяви по-скоро войнѣ-тѣ на Турціѣ. Отъ другѣ странѣ, надежды-тѣ за мирѣ още не сѣ ся прѣвѣснѣли съвсѣмъ. Говори ся че когѣто Рускый-тѣ Императорѣ пристигне въ Кишиневѣ, Султанѣ-тѣ самѣ може да отиде тамъ и да ся спорѣ-умѣе лично сѣ него за условия-та на обезорѣжваніе-то. Много нѣща, обаче, показватъ че врѣме-то за такѣва едно свидѣніе между Царѣ-тѣ и Султанѣ-тѣ ся е прѣминѣло, и че даже ако бы да стане, то ще бѣде бесполезно.

Въ случай че война-та дойде, желателно е што Англійскый-тѣ народѣ да гледа тихо на работѣ-тѣ, а не буйно. Истина е че ный не можемъ да ся повѣрѣваемъ на Рускѣ-тѣ политикѣ, но ако други-тѣ Европейскы Силы, които иматъ тоже интересы въ Источны-тѣ работы, могатъ да пазятъ неутралность додѣто да видятъ слѣдствія-та на войнѣ-тѣ, то и Англія може да пазѣ неутралность за сега.

АУДЕНЦИЯ-ТА НА ИТАЛИАНСКЫ-Тѣ ПОСЛАНИКЪ ОТЪ РУСКЫ-Тѣ ИМПЕРАТОРЪ.

Италийскый-тѣ парламентъ отъ нѣкое врѣме насамъ разгледа чуждестраннѣ-тѣ кореспонденціѣ по Источны-тѣ работы. Въ ней ся намира една депеша отпращена отъ Италийскый-тѣ посланикѣ въ С.-Петербургѣ до Италийскый-тѣ Министрѣ на Външны-тѣ Дѣла. Тя ся относя за ауденціѣ-тѣ, който първыи-тѣ е ималъ отъ Рускый-тѣ Императорѣ по врѣме-то на Конференціѣ-тѣ. Ный ще прѣведемъ тука само онѣжѣ часть, който мыслимъ че ще интересува читатели-тѣ ни.

Н. И. В. Рускый-тѣ Императорѣ, при пріеманіе-то на Италийскый-тѣ посланикѣ, казалъ така :

«Онова което желѣмъ, и което мыслимъ да имамъ право да придобѣмъ, е да ся турѣ край на несносно-то положеніе на Христіаны-тѣ въ Турскы-тѣ области; да ся възбрани окончателно грабежѣ-тѣ и кланіе-то; да ся даде едно справедливо управленіе на населенія-та, които иматъ общѣ връзкѣ по религіѣ-тѣ съ Европѣ; и по този начинѣ да ся направи да исчезне една постоянна причина за смущенія и възстанія въ Истокѣ. Руссіѣ, по особеннѣ-то си положеніе, най-много ся интересува въ придобываніе-то на това нѣщо. Но и цѣла Европа има голѣмъ интересъ въ него, и както въ минѣло-то тѣй и сега, азѣ ис-

камъ да дѣйствувамъ съгласно съ Великы-тѣ Силы за да направѣмъ да прѣстане настояща-та криза по едины такѣвъ начинѣ што да не ся поврѣща вече. Нужно е, обаче, што Силы-тѣ да не ся задоволяватъ вече сѣ думы и сѣ празны обѣщанія. Обѣщанія-тѣ прѣобразованія въ ферманѣ-тѣ и въ протоколы-тѣ на Портѣ-тѣ вынѣжы сѣ оставали мъртва буква. Устройство-то на едиѣ Коституціоналнѣ и Парламентарнѣ системѣ за цѣлѣ-тѣ Турскѣ Държавѣ е едно мечтаніе. Тѣзи система никогѣ не ще може да работи въ Турціѣ. За особенны злыны трѣбѣва да ся употребятъ особенны лѣкове и, вмѣсто обѣщанія и мечтателны планове, изискватъ ся сѣщисскы дѣла и практичны мѣркы, на които прѣспособленіе-то да бѣде порѣчителствувано. Ето какво искамы азѣ. Не присѣдиненія на земѣ или завоеванія, но олекченіе за угнетены-тѣ Христіанскы населенія».

Италийскый-тѣ посланикѣ отговорилъ на Императорѣ-тѣ че негово-то Правительство желѣе сѣщо-то нѣщо, което той желѣе, и че то е готово да съдѣйствува за придобываніе-то на тѣзи дѣлѣ.

ИСТОЧНЫ-Тѣ ВЪПРОСЪ ВЪ АНГЛІЙСКЫ-Тѣ ПАРЛАМЕНТЪ.

Въ засѣданіе-то на Камарѣ-тѣ на Прѣдставители-тѣ, което е станѣло на 31 минѣлаго, Лордѣ Хартигтонѣ укорилъ политикѣ-тѣ на Англійско-то Правительство като го прави отговорно за настояще-то положеніе на Источны-тѣ работы. Той си стѣмнѣва че то е направило всичко което е можало за Христіаны-тѣ въ Турціѣ. Той желѣе да узнае не само опова което Правительство-то е направило, но каквы надѣжы то храни за послѣдны-тѣ промѣненія, които станѣхъ въ Турціѣ. Той поискалъ да узнае какво мысли Правительство-то за Рускы-тѣ исканія, и каквы мѣркы ще земе за да обезпече покровителство-то на Христіаны-тѣ, което ся е отнело отъ Руссіѣ чрѣзъ Кримскѣ-тѣ войнѣ. Той желѣе да узнае и положеніе-то на Англійско-то Правительство спрямо Европѣ. За опова което ся относѣ до Протоколѣ-тѣ, той пыта не само какѣва постапка Правительство-то е готово да направи, но и каквы сѣ были неговнѣ-тѣ възгледѣ прѣзъ врѣме-то на прѣговори-тѣ, които сѣ прѣдшествовали подписваніе-то му. Споредъ негово-то мнѣніе, Англійско-то Правительство чрѣзъ този Протоколѣ за прѣвъ пѣтъ припознава длѣжностѣ-тѣ си кѣмъ Христіаны-тѣ; но въ него ся подразумѣва едно бѣдѣще дѣйствіе, или пакѣ не ся подразумѣва. Ако ся подразумѣва, той иска да знае каквы сѣдства Правительство-то има за да придобѣе желасемо-то слѣдствіе, и пыта какъ може да ся примѣри това насилствіе съ мирѣ-тѣ на Европѣ, и сѣ прѣдварителны-тѣ обявленія относително до независимость-тѣ на Портѣ-тѣ и до всички-тѣ вѣтрѣшнѣ политикѣ на Англіѣ. Той пыта ако усилія-та на Правительство-то трѣбѣва да прѣстанѣтъ съ Протоколѣ-тѣ, който го остави да дѣйствува отдѣлно или заедно съ други-тѣ Силы. Той не одобрява тѣзи политикѣ на Правительство-то, особенно защото то не ся е показало готово да отдалечи първоначалны-тѣ причины на настоящы-тѣ злыны въ Турціѣ. Ако Правительство-то не може, безъ опасность за общыи-тѣ интересѣ, да съобщи послѣдны-тѣ дипломатически документи, той ся надѣва да чуе поне пѣлны изясненія. Той свѣршилъ като казалъ че послѣдны-та надѣжда за мирѣ е да ся извѣсти на Турціѣ че тя трѣбѣва да пріеме справедливы-тѣ исканія на Европѣ.

Г-нѣ Харди, Министрѣ-тѣ на Войнѣ-тѣ, отговорилъ на Лордѣ Хартигтона че Правительство-то е точно въ онова положеніе дѣто вынѣжы е было, и че нѣма да ся повѣрне назадъ въ нищо. То не отказѣва да съобщи първыи-тѣ прѣговори върху Протоколѣ-тѣ, но други-тѣ Силы сѣ противны на обнародваніе-то имѣ, защото ся касѣе за повѣрливы документи. Трѣба да ся признае че Турскый-тѣ отговорѣ на Протоколѣ-тѣ не принася мирѣ, но послѣдны-та дума на Англіѣ още не е изречена. Турціѣ не е направила нѣкоѣ обидѣ на честьѣ-тѣ или на интересы-тѣ на Англіѣ, и нищо не дава право на послѣднѣ-тѣ да истегли сабѣмъ-тѣ противъ пърѣвѣ-тѣ.

Англійско-то Правительство подписа Протоколѣ-тѣ, защото бѣше му ся казало че

той ще олесни обезоруживане-то на Руссия. Той похвалил политиката на Лорд Дерби като казал че последният-тъ е спечелил удивление-то и повървеност-та не само на Англия, но и на цяла Европа.

Много други членове говорили, отъ които един подкръпвали мнѣния-та на Хардингтона, а други — на Харди. Наконце, Хардингтонъ зель назадъ пытания-та си.

ПОРТА-ТА, ЕГЫПЕТЪ И АВСТРИЯ.

Слѣдующе-то заеммы отъ Л. Хералдъ :
Отъ вѣрныя источники смы ся научили че Султанъ-тъ е рѣшил да отиде на мѣсто-то на война-тъ, щомъ неприятельски-тъ дѣйствія ся починатъ, и далъ Н. Величество ще придружи войска-тъ ся въ Европѣ или въ Азия, събитія-та ще го рѣшатъ.

Единъ влиятеленъ Шехъ предложилъ на Султанъ-тъ да събере 140,000 души Башибозуцы изъ между Курды-тъ, които были прѣдани къмъ Владѣтеля си и къмъ Мохамеданскѣ-тъ вѣрѣ.

Освѣнъ десеть-тъ хиляды души Египетскѣ войска, които ся намира тука отъ Сърбскѣ-тъ войска насамъ, въ Египетъ ставали приготовления за испращане-то още на 20,000 души въ Цариградъ подъ управлене-то на Хасанъ Бей заедно съ Генералъ Стопъ. И така Египетскій-тъ Подкралъ ще помага на Портѣ-тъ съ 30,000 души противъ Руссия.

Австрия е приготвила около 800,000 души войска и 2,500 топа, но нейно-то положение спрямо Турция за сега е съмнително. Турско-то Правительство купило 700 коня въ Унгариѣ и ги заплатило, но Австрийско-то Правительство ги спрѣло на границѣ-тъ, безъ да е обявило прѣдварително на Портѣ-тъ че износане-то на коня изъ Державѣ-тъ му е запрѣтено.

Едно значително влиеніе владе сега въ Унгариѣ по причинѣ на отказане-то на Контъ Андраши да позволи на Султановий-тъ яверинъ да отиде въ Пещѣ за да занесе лично Маджарскы-тъ рѣкописы, които Султанъ-тъ подарява на университетъ-тъ въ този градъ.

Споредъ Фарз дю Босфоръ Сафветъ паша, Министръ-тъ на Вѣшны-тъ Дѣла, въ послѣдно-то си свидѣаніе съ Австрийскій-тъ прѣдставитель, поискалъ отъ послѣдний-тъ изясненія за хранѣ-тъ и за военны-тъ подкрѣпленія, които сж ся прѣнесли въ Чернагорѣ прѣвъ Катаро. Австрийскій-тъ прѣдставитель ся обѣщавал да пыта Правительство-то си за това.

РОМАНИЯ И ВОЙНА-ТА.

Споредъ Л. Хералдъ Романско-то Правительство прѣло официално съобщеніе отъ С.-Петербургу че Рускы-тъ войска на скоро ще прѣминатъ Пругъ. То прѣло съобщеніе и отъ Портѣ-тъ че щомъ Рускы-тъ войска влѣзатъ въ Романскѣ-тъ земѣ, Турекы-тъ войска ще занематъ двѣ точки въ Княжество-то, имено, Калафатъ срѣцо Видинъ и Барбоши между Бранѣ и Галацъ. При прѣеманіе-то на тѣзи съобщенія отъ Руско-то и Турско-то Правительства, Романскій-тъ Князь свыкалъ единъ голѣмъ Съвѣтъ отъ Романскы-тъ Министры, въ който главатары-тъ на по-прѣдшны-тъ Министерства были призовани да зематъ участие. Владыци-тъ Яшкый и Букурещкый и прѣдседатели-тъ на Касаціонны-тъ сѣдлица присѣтвовали тоже въ него. Този извѣрденъ Народенъ Съвѣтъ, който станалъ подъ прѣдседателство-то на Князь Карла, траилъ цѣлы 6 часове. Между другы-тъ иѣща, той рѣшилъ да ся прятятъ 30,000 Романскы войнцы въ Калафатъ, 15,000 души въ Барбоши и 15,000 души въ Гюргево, понеже послѣдно-то мѣсто е срѣцо Русчукъ, и може да ся занеме отъ Турцы-тъ. Много челяди отъ Романскы-тъ крайдунавскы градове сж ся прѣнесли въ вѣтрѣшны-тъ градове.

Споредъ Фарз дю Босфоръ Романскій-тъ прѣдставитель въ послѣдно-то си свидѣаніе съ Сафветъ паша, попыталъ послѣдний-тъ каква политика Высока-та Порта мысли да слѣдва спрямо Романско-то Княжество, въ случай на война съ Руссия. Сафветъ паша, при всичко че избѣгналъ да му даде единъ ясенъ отговоръ, далъ му да разумѣе че не е мѣчно да ся сѣти за положеніе-то, което Порта-та ще земе прѣдъ видъ на положеніе-то, което Романско-то Правительство вече е усвоило.

Споредъ Л. Хералдъ Сафветъ паша обявилъ на Романскій-тъ Князь, че съобразно съ Паризкый-тъ договоръ, той трѣба да ся споразумѣе съ главный-тъ Командантинъ на Турскѣ-тъ войска за мѣркы-тъ ся цѣль да отбѣлсятъ нашествіе-то на неприятеля.

ПРѢКЪСВАНІЕ-ТО НА ДИПЛОМАТИЧЕСКЫ-ТЪ СНОШЕНІЯ МЕЖДУ РУССКЫ И ПОРТѢ-ТЪ.

Въ понедѣльникъ Руссія скажа дипломатически-тъ си сношенія съ Турция, и въ сѣщый-тъ день Рускый-тъ прѣдставитель (Chargé d'affaires) заедно съ всички-тъ лица свързаны съ Руско-то Посолство и Консулато напустихѣ Цариградъ.

Прѣди трѣгваніе-то си, Рускый-тъ прѣдставитель отправилъ три Поты на Сафветъ паша. Въ пръвѣ-тъ той му извѣстилъ особенны-тъ причинѣ за прѣкѣсване-то на дипломатически-тъ сношенія. Въ вторѣ-тъ той обявилъ официално на Портѣ-тъ че Германско-то Посолство ся е повѣрило съ Рускы-тъ интересы въ Турция, освѣнъ Консулскы-тъ окръжія на Трапезонъ, Янина и Критъ, дѣто тѣ сж ся повѣрили на Италианско-то Посолство. Въ третѣ-тъ, той прави Портѣ-тъ отговорѣ за всички-тъ неправды и повреди които може да ся направятъ на Рускы-тъ подданицы, които оставатъ въ Турция слѣдъ заминуваніе-то му.

ОБЯВЛЕНІЕ-ТО НА ВОЙНА-ТЪ.

По внушеніе-то на Английскій-тъ Посланникъ, Порта-та, на основаніе на 8-ый членъ на Паризкый-тъ договоръ, напослѣдокъ е поискала посредство-то на Порѣжичельны-тъ Силы между нейъ и Руссия. Въ вторникъ додѣто новина-тъ бѣхѣ за посредствованіе за миръ, единъ телеграмъ отъ Турекый-тъ прѣдставитель въ С. Петербургу обявилъ на Портѣ-тъ че Князь Горчаковъ му пратилъ единъ Нотѣ, която съдрѣжала обявленіе-то на война-тъ. Въ нейъ той казвалъ че понеже Порта-та не удовлетвори исканія-та на Руссия, Императоръ-тъ ся е рѣшилъ да прибѣгне на орѣжіе.

Другъ телеграмъ отъ Кишиневъ извѣстивъ че Императоръ-тъ щомъ прѣгледалъ войска-тъ си, казалъ : Отъ тѣзи минутѣ война-та е обявена на Турция. Най-послѣдний-тъ телеграмъ извѣстивъ че Русскы-тъ прѣминжали Пругъ и че една войска отъ 12,000 души пристигнала вече въ Яшъ. Порта-та прѣла извѣстія че Русскы-тъ прѣминжала границѣ-тъ въ Малѣ Азия откъмъ Грузия за къмъ Карсъ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Английскій-тъ вѣстникъ *Стандардъ* като говори за вѣроятны-тъ слѣдствія на война-тъ, казва че една война за завоеваніе не ще ся допусне. Англия, може да остави Руссия да дѣйствува върху единий-тъ или върху другий-тъ брѣгъ на Дунава или даже и върху два-та брѣга безъ да ся помръдне. Австрия и Германия трѣба да мыслятъ за Руско-то нашествіе въ България. Ако Австрия и Германия възразятъ на това нашествіе, и поискатъ отъ насъ да подкрѣпимъ протестуваніе-та имъ, ный не ще останемъ глухи на призовкѣ-тъ имъ, защото наши-тъ интересы не ни позволяватъ да оставимъ Русскы-тъ да станатъ господаря на Босфоръ-тъ.

Отъ Кишиневъ пишѣтъ до единъ Виенскы вѣстникъ че главный-тъ Командантинъ на Рускѣ-тъ войска заповѣдалъ да ся раздадѣтъ на всички-тъ по-главны чиновницы но единъ Карѣж, който прѣдставяла всички-тъ важны и укрѣпены мѣста въ Турция.

Якубъ бей, който е пратенъ съ особенное посланіе отъ Кагарскый-тъ Емиръ до Портѣ-тъ, ималъ ауденциѣ отъ Султанъ-тъ минѣла-та седмица, и му поднесълъ нѣкои подароцы отъ страна на Емиръ-тъ, който ся прогласява за васалъ на Султанъ-тъ. Якубъ Бей, прѣди да ся завърше въ Срѣдны Азия, щѣлъ да отиде въ Паризъ и въ Лондонъ.

За Рускѣ-тъ Императрицѣ ся казва че испратила 50,000 рубли до Рускый-тъ комитетъ въ Бѣлградъ за да ги раздаде на Българскы-тъ бѣжанцы въ Сърбиѣ.

За Рускый-тъ Императоръ ся казва че писалъ едно своерѣчно писмо на Английскѣ-тъ Царицѣ въ което ѣ казвалъ че не може вече да противостои на натискѣ-тъ на народа си, по причинѣ на раздражително-то положеніе на Турция.

Д-ръ Чомаковъ ся е наименовалъ членъ въ Държавный-тъ Съвѣтъ.

Единъ телеграмъ отъ Паризъ извѣстивъа че Халилъ Шерифъ паша щомъ пристигналъ на 31 минѣлаго въ Паризъ, прѣдставилъ ся на Френскій-тъ Министръ на Вѣшны-тъ Дѣла като Отоманскы Посланникъ и ималъ разговоръ съ него около 3 часа.

Минѣлый-тъ Петѣкъ Н. И. В. Султанъ-тъ далъ на расположеніе-то на Г-да членове-тъ на Камарѣ-тъ единъ отъ царскы-тъ вапоры да отидѣтъ да прѣгледатъ бронянкѣ-тъ флотѣ, която сега ся намира близо при устие-то на Черно море.

Споредъ *Басиретъ* Персійскый-тъ Шахъ испратилъ на Сърбскый-тъ Князь, въ знакъ на прѣтелство, великый-тъ кордонъ «Левъ и Слънце». Той далъ сѣщый-тъ Кордонъ на Генералъ Кауфмана и на Генералъ Чернаева, които сж ся отличили въ война-тъ противъ Хивѣ.

Л. Хералдъ казва че споредъ нѣкои частны телеграмы Мирдичи-тъ были разбиты отъ Турекы-тъ войска, и че тѣ заедно съ главатаря си ся подчинили и прѣдали на Турекый-тъ военачалникъ.

Журналъ де С. Петербургу казва че ако Християнска Европа не изнамѣри средства да улучши състояніе-то на не-Мусулманскы-тъ миліоны подданицы на Портѣ-тъ, врѣме-то е дошло за Руссия да ся напосни думы-тъ на Императоръ-тъ въ Москѣж. *Ново Врѣме* казва че частъ-тъ за думы и за разискванія ся е прѣминжалъ, и че минута-та за дѣйствіе и за пожертвованіе е дошла. Турция отказва всичко; толкова по-добрѣ! Незвѣстность-та истошаваше правѣтвенны-тъ и вещественны-тъ силы на Руссия.

Таймсъ, въ бѣлѣжкы-тъ си върху Турекый-тъ отговоръ на Протоколъ-тъ, казва че Порта-та чрѣвъ него ускорява обявленіе-то на война-тъ. Той показва че тя не е можла да проумѣе причины-тъ които сж накарали Западны-тъ Силы да подпишатъ Протоколъ-тъ.

Споредъ Фарз дю Босфоръ Руско-то консулато въ Карсъ напослѣдокъ ся нападило отъ единъ четъ Мусулманы, и сполучила да го събори участни. За добрѣ честь, полиция-та пристигнала на врѣме и распрѣскала нападателы-тъ.

Л. Хералдъ, въ единъ уведень членъ казва че Редифъ паша, Министръ-тъ на Война-тъ, има голѣмъ товаръ на гърбѣ-тъ си и че той не ся обича отъ Турекѣ-тъ войска.

Г-лъ Лейардъ, Английскый-тъ приврѣмененъ посланникъ прѣдъ Портѣ-тъ, пристигналъ тука минѣлый-тъ петѣкъ. Той е ималъ вече нѣколко свидѣанія съ В. Везиръ и съ Министръ-тъ на Вѣшны-тъ Дѣла. Въ вторникъ е ималъ ауденциѣ отъ Султанъ-тъ.

Прѣдставители-тъ Германскый и Италианскый ходили до Рускый-тъ вапоръ да испратятъ Рускый-тъ прѣдставитель.

Рускый-тъ Генералъ Фадеевъ ся намиралъ отъ нѣкое врѣме насамъ въ Бѣлградъ. Голѣма важность ся отдава на присѣтвие-то му въ този градъ, но никой не знае положително посланіе-то му.

Басиретъ отъ срѣдѣж казва че въ понедѣльникъ Сюлейманъ паша, Командантинъ-тъ на Турекѣ-тъ войска въ Босниѣ и Херцеговина, като отивалъ съ едно отдѣленіе да достави хранѣ на Никшичъ, посрѣдничѣлъ единъ голѣмъ Черногорскѣ силѣ. Въ бой-тъ, който послѣдовалъ, Черногорцы-тъ были разбиты, и Сюлейманъ паша прѣминжалъ прѣвъ проходѣ-тъ Дугѣ благополучно на пѣтя си за Никшичъ.

Споредъ наши-тъ свѣдѣнія, въ втори станѣло въ Ортакой едно събраніе отъ отличны-тъ Българи, което ся мѣчило убди Екзархъ-тъ да ся даде оставкѣ-то и въ него ся поднесала една мазбата, чрѣ кой-то ся поискало позволеніе отъ Порта-тъ за избираніе-то на новъ Екзархъ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Римъ, 7 Априлий. — Италианскый-тъ прѣвѣ Министръ като говорилъ за Источны-тъ работы, изразилъ надеждѣ че война-ще ся ограничи, и прибавилъ че положеніе-то ся стане по-трудно и по заплетено само когато Руссия потегли къмъ Цариградъ.

Паризъ, 7 Априлий. — Англия, Австрия Франция извѣстили на Романія че тя изгуби правдину-тъ си въ Паризкый-договоръ ако съдѣйствува съ Руссия въ война-тъ ѣ противъ Турция.

Лондонъ, 8 Априлий. — Подсекретаръ-тъ на Вѣшны-тъ Дѣла казалъ въ Долий-тъ Камарѣ че не знае какво ще бѣде положеніе-то на корабы-тъ на Неутралны-тъ Державы въ Дарданель-тъ, Босфоръ-тъ Черно-то море и въ Суезскый-тъ Каналъ прѣвъ врѣме-то на война-тъ. Той не казалъ далѣ Турция има право да възбраня Рускы-тъ корабы да минуватъ прѣвъ Суезскый-тъ Каналъ, но тя не бы възбраня прѣминуваніе-то на неутралны корабы. Английско-то Правительство ще земе всички-тъ нужны мѣрки за да покровителство Английскы-тъ интересы.

Вошингтонъ, 8 Априлий. — Американскый-тъ прѣдседатель далъ едно угощеніе въ честь на двама-та Рускы Великы Дука Алексія и Константина, които ся направили отъ нѣкое врѣме насамъ съ една Рускѣ флотѣ въ Американскы-тъ воды.

Букурещъ, 8 Априлий. — По една заповѣдь на Князь-тъ, цѣла-та Романска войска турила на военнѣ ногѣж.

С. Петербургу, 8 Априлий. — Рускый-тъ Императоръ, придруженъ отъ наследника и отъ Генералъ Игнатіева трѣгнѣ днес (петѣкъ) за Кишиневъ, дѣто ще пристигне въ Недѣля и въ понедѣльникъ ще прѣгледа войска-тъ си.

Паризъ, 9 Априлий. — Окрѣжно-то пѣмо на Князь Горчакова до силы-тъ ся прати вчера (петѣкъ). То ще ся стои на Министры-тъ на Вѣшны-тъ Дѣла и Подѣлникъ.

Паризъ, 10 Априлий. — Генералъ Чернаевъ (послѣдний-тъ командантинъ на Сърбскѣ-тъ войска), който отъ нѣколко мѣсцы насамъ ся намиралъ въ Лондонъ, трѣгнѣ днесъ (Недѣля) за Кишиневъ.

Лондонъ, 9 Априлий. — *Стандардъ*, единъ уведень членъ, обявлява че Англия не е длѣжна да ся бие за Турцы-тъ когато Австрия и Германия стоѣтъ неутралны; но ти е длѣжна да ся бие противъ ко да е Силѣ, която иска да завладѣе Цариградъ.

Римъ, 9 Априлий. — Италианско-то Правительство рѣшило да остане неутрално прѣвъ Руско-Турекѣ-тъ войнѣ.

Атина, 10 Априлий. — Сегашно-то Герко Министерство е въ полѣж на неутралность-тъ. Първыи-тъ классъ отъ Грѣкы-тъ редицы, който възлазя до 10,000 души ся повыкалъ на орѣжіе. Половина-та е народный-тъ заемъ, който ще бѣде 400,000 англ. лиры, ся доплѣнилъ отъ Грѣкы-тъ патриоты.

Букурещъ, 10 Априлий. — Романскы-тъ биародва единъ членъ отъ Братіяно, братъ-тъ на главный-тъ Романскы Министръ, който казва : «Ный ще ся отнесемъ къмъ войска-тъ, които быхѣ нарушили границы-тъ ни безъ прѣдварително споразумѣніе съ насъ, като къмъ неприятеля».

Другъ телеграмъ отъ сѣщый-тъ градъ казва че ако Порта-та занимае Калафатъ срѣцо Видинъ съ позволеніе-то на Романско-то Правительство, послѣдно-то може-бѣ не ще ся въспрогнви на това съ орѣжіе.

Лондонъ, 11 Април. — На Английскѣ-тъ флотѣ въ Ламаншъ ся дало заповѣдь да трѣгне за Срѣдиземно море, за да ся прѣсѣдини съ тамошны-тъ Английскѣ флоты.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.

Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тъ на Д. Арамана Агопаянъ-Ханъ № 11.